

עפ"ג 58390/01/15 - סלמאן שוויקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 58390-01-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד

כבוד השופט כרמי מוסק

כבוד השופטת שירלי רנר

סלמאן שוויקי ע"י ב"כ עוה"ד סעיד גאליה

המערער

נגד

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ') בת"פ 46708-05-13, מיום

14/12/14.

1. בית משפט השלום הרשיע את המערער, על פי הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. ואלה המעשים: בחודש מאי 2013 הגיע הנאשם לביתה של אמו, בה גרות גם אחיותיו של המערער. המערער דחף אחת מאחיותיו, והוציא פריטים שונים מהמקרר. בתגובה למעשיו של המערער, החלו אחיותיו לצעוק. אז, אחז המערער באחת מהאחיות, החל להכותה בקופסת שימורים בראשה, משך בצווארה, משך בשערה, היכה אותה בראשה במגש מתכת ודחף את האחות האחרת. כתוצאה ממעשיו, איבדה אחת האחיות את הכרתה ונגרמו לה חבלות של ממש. בית משפט השלום הטיל על המערער שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

2. לטענת המערער, היה על בית משפט לשקול את המלצת שירות המבחן בעניינו, אשר בא בהמלצה להטיל עונש מאסר מותנה ופיצוי כספי. נטען כי בית משפט לא יסטה מהמלצת שירות המבחן בנקל. עוד נטען כי לא ניתן משקל מספיק לדברים שנאמרו בתסקיר, במיוחד באשר לכך שלמערער רצון ושאיפות לנהול אורח חיים תקין, שירות המבחן לא התרשם מקיום דפוס התנהגות בעייתיים ואלימים אצל המערער ולמעצר ולהליכים המשפטיים השפעה אפקטיבית. נטען עוד כי קביעתו של בית משפט השלום בדבר פוטנציאל פגיעה קטלנית הטמונה במעשיו של המערער הינה חסרת בסיס ואין לה על שתסמוך. בנוסף, ובין היתר, נטען כי בית משפט השלום לא שקל את העובדה כי מדובר במקרה אלימות יחיד, אשר אינו מבטא דפוס התנהגותי אלימים, בית משפט השלום סטה ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ומתחם העונש ההולם נע בין של"צ לבין מאסר בפועל, בעיקר בדרך של עבודות שירות. עוד נטען כי עונש מאסר של ממש יפגע קשות במערער ובמשפחתו, ומאסר, אפילו בעבודות שירות, יפגע במערער באופן אישי, תעסוקתי וחברתי, ולאחרונה הוא אף מגדל את חמשת ילדיו לבד שכן אשתו עזבה את הבית. כן באה הפניה להחלטות במקרים אחרים שנטען כי אף בנסיבות חמורות יותר הוטלו עונשים קלים יותר ויש להחזיר עניינו לשירות המבחן שיבנה תוכנית

מקיפה. לענין הפיצוי, אף שהמתלוננת לא צורפה, ניתן לבטלו שכן לא התבקש פיצוי או תסקיר נפגע עבירה.

3. מנגד, השיבה המדינה כי יש לדחות את הערעור שכן מדובר בנסיבות חמורות, נסיבות עליהן נתן בית משפט השלום את הדעת, כאשר, בין היתר, איבדה האחות את הכרתה כתוצאה מהתקיפה. עוד נטען כי התסקיר, ביסודו, הוא שלילי, לא בא בהמלצה ואין בו כדי לשמש בסיס לסטייה לקולא. לענין הפיצוי, הודגש כי המתלוננת לא צורפה כמשיבה ואין להתערב בכך שלא בנוכחותה.

4. בית משפט השלום ציין, ובצדק, כי מדובר במעשים חמורים וקשים. המערער הפעיל אלימות קשה כנגד אחת מאחיותיו, על לא עוול בכפה, עד כי איבדה הכרתה ונגרמו לה חבלות. מדובר, כפי שציין בית משפט השלום, בהתנהגות בריונית ואלימה הראויה לתגובה הולמת. בית משפט השלום שקל את הנסיבות אשר אינן קשורות לעבירה והעומדות לזכותו של המערער, בעיקרן היותו נשוי ואב לחמישה ילדים, המתפקד באורח נורמטיבי, אשר אין בעברו הרשעות קודמות, תוך הבאה בחשבון והתייחסות לדברים החיובים אשר נאמרו בתסקיר שירות המבחן בנוגע למערער, ותוך שצוין כי הרקע למעשים הוא סכסוך ירושה בין הנאשם ואחיו מחד, לבין אמו ואחיותיו מאידך. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע המערער, הנו בן חצי שנת מאסר ועד לשתי שנות מאסר ופיצוי כספי לקורבן העבירה. בהתאם נקבע עונשו של המערער, על הצד הנמוך במתחם אשר נקבע על ידי בית משפט השלום.

5. דין הערעור להידחות. ראשית, יש לציין כי האמירה בהודעת הערעור לפיה בית משפט לא יסטה בנקל מהמלצת שירות המבחן, הנה מרחיקת לכת במידת מה, שכן המלצת שירות המבחן, על אף חשיבותה הרבה, איננה אלא נתון בין כלל הנתונים המונחים לפני בית משפט בבואו לגזור את הדין. שיקול הדעת איננו עובר מבית המשפט לשירות המבחן. לגופם של דברים יש לציין כי מעשיו של המערער קשים וחמורים, והם ראויים לתגובה עונשית הולמת. מעשי האלימות שננקטו על ידי המערער כנגד אחיותיו גרמו לפגיעה קשה באחת מאחיותיו, וגם אם מתחם העונש יכול היה להיקבע על רף נמוך יותר, העונש שנקבע על ידי בית משפט השלום הנו סביר, ולא מצאנו מקום להתערב בו. לענין הפיצוי, משלא צורפה המתלוננת - אין מקום להתערב בכך.

6. לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ה, 26 מרץ 2015, בנוכחות הצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט